

om Vogne, men det synes i det Mindste at fremgaa af Beretninger fra 1873, at en temmelig betydelig Del af de nye Vogne ikke ere blevne anskaffede paa denne Maade, men derimod ved Hjælp af Reserverefonden. Det ses nemlig, at imedens kun Antallet af de Vogne, som ere anskaffede ved Hjælp af Driftsindtægterne og Reserverefonden, ere 28, er der samtidigt udfkudt 25, og det viser sig saaledes, at kun 3 Vogne ere blevne anskaffede. Hertil har Reserverefonden imidlertid tilskudt 15,000 Rd.; men da de Vogne, hvorom her er Tale, alle høre til den simple Klasse Godsvoagne, kunne de 15,000 Rd. paa ingen Maade være medgaaede til de 3 Vogne, hvorimod en Del af dette Beløb maa være medgaaet til de øvrige Vogne. Derfor have de fem Medlemmer af Udvalget anset det for rigtig, at en saadan Bestemmelse som den, der findes i Uendingsforlaget under Nr. 11, een Gang for alle fastsattes ved Lov, nemlig at det sjællandske Jernbaneselskab i Reglen uden Bidrag fra sin Reserverefond skal bekoste enhver Vedligeholdelse og Fornyelse af Vagnerne med alt deres Tilbehør. Dette Udtryk: „i Reglen“ er det samme, som findes i Finantsudvalgets Betænkning fra for to Aar siden, hvori der staar omtalt, at Posten „maa betragtes som Vedligeholdelse, der i Reglen maa afholdes af Aarets Driftsoverfud“. Skjøndt dette selvfølgelig kan give Anledning til nogen Uklarhed, har man dog ment at burde beholde dette Udtryk, men jeg skal bemærke, at Forlagsstillerne ikke derved forstaa Andet end, at det vel, naar ekstraordinære Ulykkes-tilfælde indtræffe, kan forsvares at lade Reserverefonden bekoste den Fornyelse, som derved bliver nødvendig. Det er saaledes bekjendt, at en Del af det sjællandske Jernbaneselskabs Sydbane led betydelig ved Stormfloden for et Par Aar siden, og at Istandsættelsen blev bekostet af Reserverefonden. Imod en saadan Anvendelse af denne kan der selvfølgelig ikke være Noget at indvende, skjøndt det kan henses under Kategorien „Fornyeelse af Vagnerne med Tilbehør“, men Andet forstaa Forlagsstillerne ikke ved Ordene „i Reglen“, hvilket jeg finder mig foranlediget til udtrykkelig at bemærke.

— Naar 15 ere Medlemmer have stillet Forslag om, at § 11 skal udgaa, maa jeg bemærke, at det ikke har været Udvalget aldeles klart, hvad Forlaget dertil er, og enkelte Medlemmer af Udvalget have derfor forbeholdt sig deres Stilling til dette Forslag, naar de have hørt de ere Medlemmers Motivering. — Under Nr. 12 har den ere Minister stillet Forslag om en ny § 12, og i Forbindelse dermed staar som sagt Forlaget under Nr. 8, der gaar ud paa, at andet Stykke af § 7 skal udgaa. Dette Forslag har Udvalget ikke set, før det fandtes trykt paa Listen over Uendingsforlagene, og jeg maa beklage, at den ere Minister ikke har fulgt den ved saadanne Leiligheder sædvanlige Fremgangsmaade, nemlig at sende Forlaget til Udvalget med en Motivering, saaledes at man deraf kan se, hvad Me-

ningen og Hensigten var. Man kunde vel nok læse sig til, hvad Forlaget gaar ud paa, men hvad der nærmest tænkes paa derved, fremgaar ikke deraf. Det fremgaar ikke deraf, hvilke Jernbaneanlæg den ere Minister nærmest har for Die, og derfor har Udvalget ikke kunnet tage nogen Bestemmelse om, hvorledes det agter at stille sig til dette Forslag. Det maa endnu være mig tilladt at bemærke, at det i det Hele ikke er heldigt, at saadanne Forslag som dette fremkomme til tredie Behandling, naar de angaa Punkter, der ikke tidligere have hørt til Lovforlaget, og som ikke staa i nogen nærmere Forbindelse med de Punkter, som Lovforlaget omhandler; thi den løse Forbindelse, hvori dette Forslag staar med det andet Stykke af § 7, forandrer ikke dets Karakter af et virkelig nyt Forslag. Det ere Medlem for Københavns Ste Valgtreds (Ville) gjorde ved anden Behandling den Bemærkning, at det ikke var heldigt, at der ved et Lovforslag fremkom Forslag, som ikke stode i nærmere organisk Forbindelse med Lovforlagets øvrige Indhold, men at det vilde være heldigere, at saadanne Forslag bleve adskilte i flere Lovforslag, og dette maa vel særlig gjælde, naar man i det sidste Dieblis fremkommer med et Forslag til 3die Behandling, uden engang at have sat Udvalget istand til at dømme derom ved nogenformelt veiledende Bemærkning. Jeg maa altsaa paa Udvalgets Vegne aldeles forbeholde Medlemmernes Stilling, og skal afvente, hvad den ere Minister maatte anføre desangaaende.

Boften: Jeg maa gjøre det høie Thing en Undskyldning, fordi jeg tilligemed 14 andre Medlemmer have tilladt os paany at frembrage et Spørgsmaal til Thingets Overveieelse, som paa en Maade har fundet en foreløbig Afgjørelse ved 2den Behandling. Vi have imidlertid ikke kunnet opfatte den Afgjørelse, der da fandt Sted, som nogen endelig, idet vi deri, at et Forslag af en saadan Betydning, kunde gaa igjennem Salen uden Afstemning, kun have kunnet se en Uagtsonhed. Vort Forslag dreier sig nemlig om at lade den nye ved anden Behandling indkomne § 11 atter udgaa, hvilken Paragraf handler om en Bemyn-digelse for det sjællandske Jernbaneselskab til at forsøge sin Anlægs kapital med et Beløb af en Mil-lion Kroner til Anskaffelse af nyt Driftsmateriel. Saavidt mig bekjendt, har den Fremgangsmaade ikke hidtil været anvendt, at en Anlægs kapital til Anskaffelse af Driftsmateriel skulde kunne søges paa en saadan Maade, og i Forbindelse med dette Spørgsmaal, som jo i og for sig maa kræve en nøiere Overveieelse, staar desuden et andet Punkt, hvilket medfører, at der er dobbelt Anledning til nøie at undersøge, om det vil være rigtig at gaa ind paa dette af den høiterebe Underriksminister stillede Forslag. Det indeholder nemlig en Afgjørelse af et tidligere som tvivlsomt betragtet Spørgs-